

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 61 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 21 DE NOVEMBRE DE 1908 * * *

PIO X, PAPA SOCIAL

Celebrant, aquests dies, el món catòlic les festes jubilaris de Pío X, amb motiu de complir-se mitj segle que cantà la primera missa, just es que diguem qualca cosa de sa important personalitat com a Papa Social, ja qu'avuy la qüestió obrera es la que preocupa a tots els grans pensadors que se destaxinen pel bé del poble.

Un periodista francès digué del Sant Pare Pío X, qu'era *un bon curé reactionnaire*. La frase duia un deix d'ironia despectiva. Emperò al través de sa intenció sectaria hi ha qualca cosa que devem recullir. Nasqué pobre y obscur. Va esser Rector, fons Bisbe, després Patriarca y Cardenal. Lo seu remat anà crexent. Primer era un petit estol a un recó del món. Avuy lo seu remat s'estén per tots els climes y per tots els pobles. Ell comprén que sa missió no ha canviat y segueix cuydant les ànimes, més atent a les responsabilitats del bàcul pastoral, qu'a n-el brill de les tres corones de la tiara. Un íntim equilibri d'homo just el sostreu a l'última ambició dels qui pujen a n-els llocs més elevats: l'ambició de dexar un solc pregoner a l'història.

Ell estima la pietat plebeia dels senzills de cor. Entén que les velles formes de la vida cristiana no han agotada encara sa virtut curativa. Tal vegada certes direccions contemporànies li produexen una sensació de vanitat y d'esterilitat. Pot ser creu qu'axò qu'es diu la civilització moderna rossega, un trist bagatge de garruleria buida, d'egotismes anárquics, de ficcions que transluexen opressió y a margura.

De certs personatges se diu que son homs del seu temps. El fondo de la personalitat de Pío X es de tots els temps, precisament perqu'es superior a n-el temps. Determinar lo més íntim del esperit segons les condicions d'una época, ¿no es limitar-lo y empetitirlo?

Es un Papa verament social. Ningú pot duptarho. En tots els llocs qu'ocupá abans d'esser Papa, exercí sobre'l poble un ascendent irresistible. Allá a Venècia la seua barca llenegava per les aigos dels canals, cercant per les barriades humils, la companyia del poble. Sempre el veuen pronta a n-el sacrifici immediat; apassionat per les qüestions socials, se ocupa de totes les obres encaminades a millorar la sort dels treballadors, intervenint en les diferències nascudes entre

patrons y obrers.

Sa conducta de Papa no dementeix aquests antecedents. En sos documents concisos, directius, prefereix les regles pràctiques a les vastes idees. Lleó XIII, dexá ben precisada l'actitut de la Iglesia davant els nous problemes. Ja no s'ha de pensar en definir doctrina sinó en encaminarla. Per axò Pío X posa tota la seua curolla en organitzar l'acció, prevenint o corregint danyosos errors. Al costat de les paraules de coratge qu'empenyen a l'acció, está la sollicitud del Pastor qui sostén els extrems saludables de la prudència.

El sentit social es a n-ell una florescència necessaria, naturalíssima del esperit cristià. Per axò vol les obres confeccionals y desitja que l'acció social corri pels camins segurs de la gerarquia eclesiàstica.

Homo de gust senzill, de privilegiada intel·ligència, canonista superior, orador facil, homo de govern, Pío X es abans que tot un cor eminentament sacerdotal, aont hi niuen les més pures flayres evangèliques.

VOT D'INFANTS

(Cansoneta escolar pera ésser posada en música per D.^a Narcisa Freixas).

*Ab ses llengües xiques, xiques,
els aucells petits, petits,
ab ses llengües xiques, xiques,
els aucells fan cants bonichs.*

*L'homo sol, ab gran baxesa,
ne fa us per blasfemar,
l'homo sol, ab gran baxesa,
se complau ab malparlar.*

*De ma llengua catalana
cap baxesa no'n vull fer!
Ab ma llengua tan hermosa
renegaire ¡no'n vull ser!*

*Els bons fills de Catalunya
d'aquest dany l'hem de lliurar;
els bons fills de Catalunya
¡sempre amunt l'hem d'enlairar!*

*De jamay malparlá ab ella,
d'enaltirla ben aridits,
de jamay blasfemá ab ella
¡fem'n'hi vot desde petits!*

DOLORS MONSERDÀ DE MACIÀ.

L'envejós sentirá l'horrendo pes de la seua inmensa desgracia.

El pererós penará sense descans.

DEL PAPA Y DELS BISBES (1)

P. ¿Quí es el Papa?

R. El Papa a n-e qui deim també el Su-mo Pontífice ò el Pontífice Romá, es el successor de Sant Pere en la Càtedra de Roma, el Vicari de Jesucrist en la terra y el Cap visible de l'esglesia.

P. ¿Per què el Pontífice Romá es sucesor de Sant Pere?

R. El Pontífice Romá es sucesor de Sant Pere, perque sant Pere reuní, en la seua persona la dignitat de Bisbe de Roma y de cap de l'Esglesia; establí a Roma, per disposició de Deu, la seua Càtedra y allá meteix, hi va morir: per això el que sia elegit Bisbe de Roma es també l'hereu de tota la seua autoritat.

P. ¿Per què el Pontífice Romá es el Vicari de Jesucrist?

R. El Pontífice Romá es el Vicari de Jesucrist perque el representa en la terra y está en lloc seu en el govern de l'Esglesia.

P. ¿Per què el Pontífice Romá es Cap visible de l'Esglesia?

R. El Pontífice Romá es Cap visible de l'Esglesia perque ell la regeix visiblement amb la meteixa autoritat de Jesucrist qui es son Cap invisible.

P. ¿Quina es, doncs, la dignitat del Papa?

R. La dignitat del Papa es la major de totes les dignitats de la terra, amb la qual exerceix suprema e immediata potestat demunt tots y cadascún dels Pastors y feels.

P. ¿Se pot errar el Papa quant ensenya la Esglesia?

R. El Papa no se pot errar, es a dir, es infalible en les definicions que atanyen a la fe y a les costums.

P. ¿Per quin motiu el Papa es infalible?

R. El Papa es infalible per la promesa de Jesucrist y per l'assistencia seguida del Esperit Sant.

P. ¿Quant es infalible el Papa?

R. El Papa es infalible no més quant, com a Pastor y Mestre de tots els cristians, en virtut de la seua autoritat suprema y apostòlica, defineix qu'una doctrina qu'atany a la fe y a les costums ha de ser admesa per l'Esglesia Universal.

P. ¿Quin pecat cometria el qui no cre-

(1) Aquest capítol tret del «Catacisme Major» de Pío X, está manat pel nostre ben-volgut Prelat que's reciti demá en les iglesies de Mallorca, amb motiu del Jubileu Sacerdotal del Papa.

Noltros per obsequiar a Pío X, també l'hem volgut publicar, creguts que nostros suscriptors heu veuriem amb agrado.

gués les solemnes definicions del Papa?

R. El qui no cregués les definicions solemnes del Papa o que no més duptés d'elles, pecaria contra la fe; y si romangués obstinadament amb aquesta incredulitat, ja no seria catòlic, sino heretge.

P. ¿Per quin fi ha donat Deu al Papa el dó de l'infalibilitat?

R. Deu ha donat al Papa el dó de l'infalibilitat, perque tots estiguem certs y segurs de la veritat que mos ensenya l'Esglesia.

P. ¿Quant se definí qu'el Papa es infalible?

R. Que'l Papa es infalible ho definí l'Esglesia en el Concili Vaticà, y si qualcú pretengués contradir aquesta definició, seria heretge y excomunicat.

P. Quant l'Esglesia definí que'l Papa es infalible ¿ha establida per ventura, una nova veritat de fe?

R. No pare; l'Esglesia al definir qu'el Papa es infalible no ha establida cap nova veritat de fe, sino tan sols ha definit, per oposarse a n'els errors nous, que l'infalibilitat del Papa ja continguda en la Sagrada Escripura y en la tradició, es una veritat revelada per Deu y per lo tant que se deu haver de creure com a dogma y article de fe.

P. ¿Com deu haver de portarse cada catòlic respecte del Papa?

R. Tot catòlic deu haver de regonéixer al Papa com a Pare, Pastor y Mestre uniyersal y estar unit amb ell d'enteniment y de cor.

P. Derrera el Papa ¿quins son per institució divina els personatjes més dignes de veneració de l'Esglesia?

R. Derrera el Papa els personatjes més dignes de veneració de l'Esglesia, per institució divina, son els Bisbes.

P. ¿Qui son els Bisbes?

R. Els Bisbes son els pastors dels feels, posats per l'Esperit Sant per governar l'Esglesia de Deu en les Seus que les han comenat amb dependència del Pontífice de Roma.

P. ¿Què es el Bisbe en la seua Diócesis propia?

R. El Bisbe en la seua Diócesis propia es el Pastor lilegítim, el Pare, el mestre, el superior de tots els feels, esglesiásticos y seculars que perteneixen a la mateixa Diócesis.

P. ¿Perquè s'anomena'l Bisbe Pastor lilegítim?

R. El bisbe s'anomena Pastor lilegítim perque la jurisdicció, axò es, la potestat que té de governar els feels de la seua propia Diócesis, li es estada donada segons les enormes y lley de l'Esglesia.

P. ¿De qui son successors el Papa y els Bisbes?

R. El Papa es successor de San Pere, príncep dels Apòstols y els Bisbes son successors dels Apòstols, en lo que atany al govern ordinari de l'Esglesia.

P. ¿Ha d'estar el feel unit a son propi Bisbe?

R. Sí, pare; cada feel, esglesiástico o secular, ha d'estar unit d'enteniment y de cor amb son propi Bisbe en gracia y comunió amb la Seu Apostòlica.

P. ¿Com s'ha de portar cada feel amb son

propi Bisbe?

R. Cada feel, esglesiástico o secular ha de reverenciar, amar y honrar son Bisbe y tenirli obediencia en tot lo qu'atany a la cura d'ànimes y al govern espiritual de la Diócesis.

P. ¿De qui s'ajuda'l Bisbe en la cura d'ànimes?

R. El Bisbe en la cura d'ànimes s'ajuda dels sacerdots y principalment dels Párrocos.

P. ¿Qui es el Párroco?

R. El Párroco es un sacerdot designat per presidir y dirigir amb dependència del Bisbe, una part de la Diócesis, que se diu parroquia.

P. ¿Quins son els devers d'els feels envers de son Párroco?

R. Els feels han d'estar units amb son Párroco escoltantlo amb docilitat y profesantli respecte y sumisió en tot lo qu'atany al règimen de la parroquia.

NINETA, BELLA NINETA

*Nineta, bella nineta
dolça com un somni d'or,
nineta de cara alegre,
com el camp cuant vé l'estiu,
no deixis que la tristesa
fassi bategá el teu cor,
mira la volta blavosa
qu'eternament ta somriu.*

*Nineta, bella nineta
tendrás somnis de dolçor,
tendrás hermoses quimeres
que t'voltarán de perfum;
sentirás veus armonioses
que t'farán vibrar d'amor,
veurás iris transparents,
refleigs de l'eterna llum.*

*Veurás dins les nits oscures
com lluminars resplandents,
els ulls, per l'amor encesos,
del jovencell anyorat . . .
Y al matí tota entristida
sentirás esllanguiments
y melàngica anyoransa
al recordarlo somniat.*

*Dolça nina, si llavors
cuant ton cor ansia amor,
sents paraules, tendres, dolces,
més fondes qu'el blau del cel;
tos ulls, de pupila negra
no debaixis am candor . . .
Assaboreix la dolçura
del glop primer d'eixa mel.*

*Mira los ulls que sols veven
dins los teus fonts de dolçor
mira si a n'ells, les pupiles
reflecten el fons abim . . .
Y si lo teu cor tremola
y sent ditxa y sent tristor . . .
murmura, nineta bella,
baixet, baixet, "Jo t'estim."*

JOAN CAPÓ.

1908.

LA LLANTERNA DE LA FELICITAT

(De Stevenson)

A fins de setembre, quant s'acostava l'apertura de curs y les nits se feyen més fosques, comensárem a sortir de nostres respectives cases amb una llanterna sorda. La cosa fou tan notable, que determiná un petit giro en el comer de la Gran Bretanya, de modo que'ls adroguers, al cap de poc temps, comensaren a adornar sos escaparates amb l'artefacte que servia per les nostres particulars il·luminacions. Portavem la llanterna damunt la panxa, penjada d'un ganxo de *cricket*, y per damunt ella—segons la consigna qu'ens havíem donada—ens embotonavem el cassot. Aquelles llanternes, además de la mala olor que feyen de llauna escaufada y fumosa, apenes cremaven, per més que sempre seguit les estavem atiant. La veritat es que no servien per res, de modo qu'el gust que hi trobavem era purament imaginari. Els pescadors posaven llanternes a les seues barques, y d'ells segurament havíem pres exemple, encara que ni les seues llanternes eren sordes ni nosaltres tractavem de imitarlos en altra cosa. Els vigilants duyen ses llanternes damunt la panxa y lo meteix feyem nosaltres; però no es tampoc que volguessem fer de vigilants. Antes pot ser volíem imitar els lladres, recordant temps passats en que les llanternes sordes eren molt més usades, y llibres de narracions en que aquesta classe de làmpares feyen un paper extraordinari. Però lo cert es que el plaer qu'allò ens donava, era un plaer sustantiu y que nostra felicitat consistia pura y simplement en ser un atlotet amb una llanterna sorda devall l'abric.

Quant dos d'aquests originals atlots se trobaven, sonava totd'una aquesta pregunta: «¿Tens la teva llanterna?» a la qual responia un «sí» de persona satisfeta. Aquestes eren les frases de consigna, per altra part molt necessaries, perque com era d'ordonansa que duguessem oculta la nostra gloria, ningú podia conèixer un portador de llanterna com no fos per la mala olor de petroli. Alguna vegada quatre o cinc de la colla se recullien baix del ventre de qualche barco de pesca, o dins qualche cova de la plaja, mentres el vent aiupava la costa. Llavors s'obrien els cassots y les llanternes sortien: a la seua llum vacilant, sota la bòveda pahorosa y agitada de la nit, acariciats pel perfum de llauna cremada, aquells atlotets s'acostaven uns als altres sobre l'arena freda o sobre la palanca del barco de pesca, y s'encalentien referint contes adequats a les circumstancies. ¡Per desgracia nos vos ne puc contar cap com exemple! . . . Però el relat no passava d'esser un codiment, y fins aqueixes meteixes reunions no eren més que fenòmens accidentals en la carrera dels portadors de llanternes. L'essencia d'aquella gloria paradisiaca consistia en caminar tot sols, devall la negra nit, amb la llanterna tapada y l'abric ben embotonat damunt, sense que s'escapás un sol fil de llum que'ns deixás veure aon posavem els peus, ni descobrir an

el public la nostra felicitat.

S'ha dit que en el cor de tot home, del més torpe y tot, ha mort jove un poeta. Se pot sostenir també que un glosador (inferior a un poeta en molts de conceptes) sobreviu en la major part de casos, y forma el perfum de la vida d'aquell qui'l posseeix. No se fá bastanta justícia a la fluïdesa y frescor de l'imaginació del home. La seua vida semblará desde fora un insignificant munt de terra; però son cor pot tancar un camari d'or aon trobi un bany de delícies. Encara que seguezca per un d'aquests camins més foscs y desolats de la vida, ¿qui vos diu que no duga devall la capa alguna llanterna sorda?

Coses que passen

Don Segismón Moret ha lletgit, a n-els passillos del Congrés, una carta de Barcelona (falsa ó autèntica) en que's relata un succés trascendental (?) ocorregut al Teatre Romea la nit de la funció de gala en honor de Don Alfons.

Y ara van a veure lo que la carta deya:

1er. Que'ls militars, al acabarse el primer acte, s'havien retirat del teatre, protestant de que sols hi havia banderes catalanes y de que la funció era en catalá.

2on. Que'ls militars se n'havien anat a la Plassa Real, aont ja n'hi havia d'altres, y que estaven disposats a fer un escarment horrible.

3er. Que quan la cosa anava a esclatar, arribá el Governador, qui en nom de D. Alfons va porer calmar els ánims, ja del tot soliviantats.

4rt. Que un general va retirarse del teatre precipitadament, no poguent resistir las precocidades de los chicos catalanistas y al salir se las tuvo tiesas con un conocido solidario.

5nt. Que a conseqüencia de tot això, l'endemá, en un hotel, aparegué ferit del coll un militar de l'Escolta Real, sens dubte a conseqüencia d'un desafió ab un conocido catalanista.

* * *

Ara doncs, anem a respondre un per un a n-els paragrafs més amunt posats.

1er. Els militars, prou enfeïnats aquells dies y a fi de dar les oportunes y definitives ordres a n-els diferents cossos de la guarnició pera la parada de l'endemá a la Diagonal (y com que ruinejava), acordaren que'ls oficials de tots els cossos se reunissin a les voltes de la Plassa Real a las onze del vespre.

Y com que alguns eren al teatre Romea, aquests, acabat el primer acte, sortiren cap a la Plassa Real.

2on. La reunió d'oficials a la dita Plassa Real, obeía única y esclussivament a la cita que s'havia donada el capvespre.

3er. Efectivament, hi comparagué el Governador, lo qual obeía a una planxa de la policia. Aquesta, que res sabia de la cita al veure que baix les voltes s'hi reunien tants d'oficials, cregueren que's tractava d'una consigna extranya, recordant tal volta fets passats. Y la policia, avisá el Governador, y a-

quest, no sabent de que's tractava, sortí precipitadament del Teatre y's dirigí a la Plassa Real... y Governador y oficials se feren un panxó de riure.

Com rigué D. Alfons y rigué en Maura al enterarse de la planxa de la policia.

4rt. Efectivament, un general abandoná el teatre; però ho feu perque la nit anterior no havia dormit, y aná solament al teatre a fer acte de presència pera correspondrer a la invitació; y després de saludar a Don Alfons y a n-en Maura, sortí del teatre, topantse a la porta ab un amic seu, conegut solidari, ab qui creuá quatre paraules amistoses.

5nt. Es cert que a l'endemá, un conegut oficial sagnava del coll abundantment en un Hotel; però ell meteix, ab sos pantalóns y en cos de camia, s'ho havia fet tot afeitantse. El bon oficial volía presentarse net de cara a la parada.

Y ja ho tenen explicat.

* * *

Pareix mentida qu'n Moret, un homo qu'es estat President del Consell de Ministres amb pretencions de tornárho esser, se valgui ab los seus amics (amic deuria esser qui li va escriure) dels fets més naturals del món per formar bolles de neu per fer redolar per la premsa de la rotativa del trust amb tal de fer el pa lleig de Catalunya.

El refrán diu que basta un botó per mostra, y aquest fet totsol, basta per dar a conèixer aquest funestíssim polític lliberal. Si a Espanya hi hagués modos y vergonya l'incapacitarien per tornar esser President del Consell.

Noves d'Inca

—Ab molta solemnitat s'ha celebrada l'Oració de Coranta Hores a la Parroquia dedicades a Santa María la major. Els quatre sermons que hi ha dexat sentir el Superior dels caputxins de Palma, P. Bruno de Igualada, agradaren a n-el poble feel qu'escoltá ab devoció y ab nombrosa concurrència.

A poc a poc veim qu'el poble pren afició a n-els cants litúrgics, y les funcions en que s'ha honrat a la Patrona, ja son una bella mostra de lo imponent a la par que devot que resultarà quant tothom hi prengui part. El Te-Deum del darrer vespre, que per esser l'ordinari no hi havia casi ningú, de dins la plena nau parroquial que no cantás, resultá majestuosíssim y d'una solemnitat poques voltes vista.

L'enhorabona a tots els qui s'han destexinats perque les solemnitats de Santa María la Major sortissen tan esplendoroses, especialment a la distingida familia de Don Nicolau Siquier capellera del seu culte.

—Alguns veïnats del carrer de San Bartomeu s'han acostat a n-aquesta redacció queixantse de les malcriadeses que'ls atlots cometen pels cantons del trast de Cas Menescal.

Els horabaixes que'ls heroes no saben qu'han de fer del seu cos, esperant l'entrada a l'escola nocturna, o a les nou del vespre quant ne surten, se veuen negres per defensarse de llurs travessures. El pintor Sr. Payeres, s'ha

vist obligat, a voltes, a tancar la seua exposició de pintura perque no li fassin malbé els cuadros y les fotografies amb una de les seues.

Vegi nostra policia si hey farà alguna passa deta correctiva.

—Es estat nomenat pel Senyor Bisbe de Mallorca Consiliari del Círcol d'Obrers Catòlics d'Inca, Mossen Tomás Mora, organista de la Parroquia.

Son nomenament es estat ben rebut a n-aquella societat que ja'l contava per soci desde la seua fundació, aguanyanse el bé de tots, per dedicarse a l'ensenyansa en l'escola nocturna que té establerta pels socis y els seus fills, dita entitat.

Lo felicitem coralment.

—A n-el Cine del carrer de Bruy el Dijous bò, se mostraren hermoses y interesants películes que sortiren en netedat y precisió, veentse tota lavetlada concorregut per moll y escullit concurs.

—Demá el Círcol d'Obrers Catòlics, celebrará festa a la Sagrada Familia unida a la del Jubileu sacerdotal de Pio X.

Al matí hi haurá missa de comunió general, a les deu ofici major a quin ofertori predicará el P. Vives.

A les quatre del capvespre se farà a la casa social del Círcol, una tarde de propaganda, aont disertarán el P. Vives y altres distingits oradors de Palma.

—Sumament extraordinari va esser la gentada que de tots els pobles de Mallorca comparegué a nostro mercat, per la fira del Dijous Bò. Pel Mercat vey seguint pel carrer de Comers, Plassa y carrer Major, per avall fins a n-el mercat del bestia, se feya casi impossible travessar tant era el concurs que s'hi havia abocat. Molta era la gent, y per un que no hagués estat en tal diada may a Inca, trobaria qu'era una cosa que passa de mida, però per nosaltres qui comparem amb els altres anys, la trobarem encara buida.

Se feren moltes barrines. Els ametlers joves per transpiantar s'acabaren tots els de la plassa y axò que n'hi havien duits molts, y anaven a arrancarlos dels planters per contentar els demanants.

La romana del mercat del bestia pesá fins ben entrada la nit tantes eren les compres de porcs que s'havien fetes.

Els preus que retgiren eren els sigüents:

		pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	72'50
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	19'50
Xeixxa id.	id. de 00'00 a	19'50
Ordi mallorquí.	id. de 11'00 a	11'25
Ordi foraster.	id. a	10'00
Sivada.	id. a	09'00
Ídem forastera.	id. a	07'50
Faves cuitores.	id. a	20'00
Ídem ordinaries.	id. a	19'00
Ídem pel bestia.	id. a	17'00
Blat de les Indies	id. a	13'00
Siurons.	id. de 21'00 a	22'00
Fasols.	id. a	30'00
Monjetes de confit	id. a	50'00
Ídem blanques.	id. a	30'00
Figues seques	el quintá de 09'00 a	11'00
Porcs grassos	s'arrova de 10'50 a	11'50
Safra	s'uns de 09'00 a	03'00
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'90
Ous	dotzena a	01'25
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'50
Monecos	id. de 02'50 a	03'00

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIAS-TICA.

Entretenciments

Solucions als passa-temps del número cinquanta nou:

Trenca-closques.—Qui s'aixeca dematí, engana es batle.

Xarada.—Fusta.

Preguntes.—1.^a per Hiagnis de Frigia, l'any 1.556, antes de Jesucrist; 2.^a l'any 1.500, antes de Jesucrist; 3.^a per Aristes, l'any 1.490, antes de Jesucrist.

Fuga de vocals:

L'amo dexau aná axò;
ses someres son someres;
per estauviar llanderer
no hi ha com un parey bò.

Triangul de paraules:

Cosir
Cosí
Cos
Co
C.

Endevinaya.—La claró.

Les ha endevinades totes menos ses preguntes, un Tinent de la Guardia Civil que nom Joseph. Bastantes una joveneta que li agraden ses rondayes.

La «Cuina Mallorquina» encara está a disposició del qui duga les solucions del número d'avuy.

TARJETA

ELENA TERENGO CLOR

Am aquestes lletres compondre l'empleo y llinatge d'un militar mallorquí.

EL MORO MUSSA.

XARADA

Arbre es la primera
y un article la dos,
en tot els conradós
poblat vora l'era.

SIMAR.

PREGUNTES

¿Per quí y quant es comensá a fabricar la cervesa?
¿En quin any se fundá la primera biblioteca en Egipte?
¿Aont y quant se sembraren els primers morés?

UN MODERNISTA.

FUGA DE VOCALS

. B. j. n. h. h. r. s. b.,
n. m. s. q. n. tr. nc. d. f. g. . . r.
c. r. e. t. d. v. nt. . d. r. r. r.,
. . n. f. r. n. n. s. n. P. r. ;
i. p. r. . p. n. s. r. q. n. tr. s. !

UN DE SON BIA.

INTRÍNGULIS

Cercar un llinatge mallorquí en el qual llevant una lletra, don els resultats sigüents:

1. Un altre llinatge, també mallorquí.
2. Un adjectiu.
3. Un article.
4. Una consonant.

SANILL.

ENDEVINAYA

Pregunt si'n vols contestá,
sols per sebre si me guanyes:
¿quina mare al món hi ha
que'ls fills s'arriba a menjá
sens qu'ella ne tenga ganés?

UN EMPELTADÓ.

VIAJE GRATIS

COMPRANDO A LA ASOMBROSA
LIQUIDACIÓN DE

La Palmera

ahorra todos los gastos de un viaje á Palma.

A precios baratísimos, Telas de hilo, Creas, Madapolanes, Sábanas, Mantelerías, Sedas, Lanas, Pañetes, Franelas, Bánovas, Mantas de cana, Paraguas, Puntilla, Entradores, etc. etc.

Grandes gangas en Pañería y artículos de Invierno.

Calles Cererols 6 | Bolsería 5
frente Cán Canet | al lado farmacia Rey.

PALMA DE MALLORCA

La Bona Causa

Llibrería den MIQUEL DURÁN

Carrer Mallorca, 1, Inca.

En aquest establiment se trobarán els llibres de text y demés material d'ensenyansa adoptat a la majoria de les escoles de Mallorca.—Capses de compassos, quaderns de dibuix y demés arreus del dibuxista.—Resmillería, sobres, paper de cartes, de solfa y de tota casta.—Llibres retxats, quaderns, plagues de tot tamany y preu.—Llibres útils, de pietat, de literatura y passa-temps. En la impossibilitat de nombrarlos a tots avuy anunciam els sigüents com a mostra:

LA CUINA MALLORQUINA	1'00
CUENTOS POPULARS per D. Pere d'Alcántara Peña	2'00
ENSEÑANZA PRÁCTICA del Castellano en las Baleares	1'25
REDUCCIÓ de kilos a arrobes per D. Bartomeu Ramis (al cel sía)	0'20
LA EDUCACION DE LA CASTIDAD pel P. Ruiz Amado	2'75
SIGAMOSLE por E. Siekiewictz	2'50
DESDE LA CUNA HASTA LA ESCUELA	1'25
HISTORIA G. DE ESPAÑA. La obra constará de treinta toms. Servida per suscripció el tom mensual	1'00
Ídem enquadernada	1'50
DICCIONARIO ENCICLOPÉDICO ilustrat en mils de gravats	8'00
SOLFEO DE LOS SOLFEOS	1'25
ADOREMUS! prima anthología vocale	4'00
SEGUNDA anthología vocalis	2'00
ESTUDI DE LA SARDANA, per D. Antoni Oliart	0'25

Casa venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN EN EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRERS.

EN AQUESTA IMPRENTA NE DONRÁN RÓ.

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fustería se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA,
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Recomenam a n-els nostres amichs y suscriptors l'extens y variat assortit en tota classe d'articles para SENYORA que acaba de rebre per aquesta primavera y temporada d'ivern,

LAS MONJAS

Aquesta casa conte també una gran existencia de ROBA BLANCA de fil y coló totes amplaries, CATIFES, LLENSOLS, TOVALLOLES, FLESADES, COBRELLITS, MANTALARIES BÁNOVES de color y blanques.

Els articles NEGRES d'aquesta casa no's tornen may lletjos, son garantits.

Casa de confianza que ven a preus molt reduits.

LAS MONJAS

Carlos Alabern

PALMA MALLORCA

Imprenta de

Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMIA * PRONTITUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

S'en troben per vendre en els kioscos de Cort y del Carril, de Palma.

A les persones que, per fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.